

Det, vi ønsker, er, man laver et kompetence-katalog som et dansk indspil til debatten, hvor partierne gør det klart, hvad de ønsker, EU skal tage sig af, og hvor partierne gør klart, hvad de ønsker nationalstaterne fremover skal tage sig af. Det er et papir, som regeringen skal kende til og vide, at det så er grundlaget for den danske holdning, når man forhandler de forskellige ting. Der synes vi, det bliver meget spændende, hvad et parti som Venstre, der nu har bragt det her på banen, også selv kommer med af forslag, for det, vi har hørt indtil nu, er jo, at de fleste j-partier har argumenteret for, at alle de politiske områder, man normalt ser kendetegnet ved en nationalstat, ved en selvstændig stat, bliver lagt over til EU at tage sig af, og så er det altså meget svært at se andet tone frem end et Europas Forenede Stater.

Derfor vil vi jo gerne have det her klarere frem, linjerne klarere trukket op, og det tror vi da at sådan et stykke papir, som vi så kalder et kompetencekatalog har jeg forstået, kan være en hjælp til.

Selvfølgelig er de partier og bevægelser, der har anbefalet et nej, ikke enige om alt, det ville da være mærkeligt, ligesom j-partierne jo heller ikke på deres side er enige om alt i den fremtidige EU-politik. Det har vi også hørt nuancer af i dag, og der er da også ironiseret meget over, hvordan en nejregering skulle sammensættes, hvis j-partierne sådan pludselig skulle tage den parlamentariske konsekvens af nej et og trække sig tilbage.

Men, havde jeg nær sagt, fra at ironisere på den måde og så til at konkludere, at der, fordi der ikke står en enig nejside bag alt i EU-politikken, ikke skulle kunne drages en konklusion af nogle konsekvenser efter nej et, er der efter vores opfattelse et meget langt spring.

Derfor er det altså afgørende, at jasiden reelt respekterer befolkningens nej, ikke bare med flotte overskrifter, men ved reel handling. Det er faktisk kun derved, vi kan komme videre i EU-politikken, og lad mig derfor fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at folkeafstemningen den 28. september 2000 resulterede i en klar afvisning af euroen til erstatning af kronen, og at regeringen har indkaldt Folketingets partier til en drøftelse.

I denne forbindelse opfordrer Folketinget regeringen til:

- Fuldt ud at respektere afstemningens resultat.
  - Tage en åben debat om forhandlingsmandatet op til Nicetopmødet.
  - Forhandle med partierne og bevægelserne om et offensivt dansk udspil til et mere fleksibelt opbygget europæisk samarbejde.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 4).

Jeg vil herefter vende mig til nogle af de øvrige spørgsmål, som optager os i forbindelse med starten af den nye folketingssamling.

Indenrigsministeren har jo i løbet af sommeren vist sig sådan at være en barsk kvinde og har gjort, hvad hun kunne for at få befolkningens øjne op for, hvor udviklingen bærer hen.

Indenrigsministeren har direkte foreslået, at kriminelle asylansøgere skal anbringes på en øde ø, og indenrigsministeren har også ønsket en fremskrivning af prognoserne over antallet af udlændinge i Danmark. At disse prognoser allerede for en dels vedkommende foreligger, er en anden sag, men det utrolige er, at en så intens debat rejst af indenrigsministeren her i sensommermånederne end ikke på nogen måde bliver fulgt op af statsministeren i hans åbnings-tale. Hvor er statsministeren i forhold til indenrigsministerens nye linje på udlændingeområdet? Hvor er opbakningen eller det modsatte?

Jeg forstod jo også, at på Socialdemokratiets kongres måtte man aflyse en temadebat om udlændingepolitikken, officielt af hensyn til euroafstemningen, men måske uofficielt, fordi der er dyb uenighed om det her spørgsmål.

Vi vil selvfølgelig i Dansk Folkeparti gerne vide, om indenrigsministerens nye linje støttes af statsministeren. Jeg ved ikke, om statsministeren har haft tid til at være til stede her i salen under debatten i dag, han er ikke til stede for øjeblikket, men det kan være, han hører det her andetsteds i huset. Det må vi da håbe, det er jo statsministerens åbningsredegørelse, vi debatterer.

Men vi vil fra Dansk Folkepartis side utrolig gerne have statsministerens bud på, om der er støtte til indenrigsministerens nye linje, og om den støtte deles af den samlede regering, eller om indenrigsministeren har fået en kold skulder.

Statsministeren bliver nemlig nødt til at forholde sig til, hvad en af regeringens mest centrale ministre går rundt og siger, og derfor forventer jeg selvfølgelig svar i denne debat på de